

Středa, 14. prosince 2016

P8_TA(2016)0503

Provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky (čl. 36 Smlouvy o EU)**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2016 o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky (2016/2036(INI))**

(2018/C 238/07)

Evropský parlament,

- s ohledem na výroční zprávu Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice,
- s ohledem na články 21 a 36 Smlouvy o Evropské unii (SEU),
- s ohledem na Chartu Organizace spojených národů,
- s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení,
- s ohledem na prohlášení místopředsdkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku o politické odpovědnosti,
- s ohledem na společný pracovní dokument ze dne 21. září 2015 „Rovnost žen a mužů a posílení postavení žen: proměna života dívek a žen prostřednictvím vnějších vztahů EU (2016–2020)“ (SWD(2015)0182),
- s ohledem na projev předsedy Junckera o stavu Unie, který přednesl dne 14. září 2016,
- s ohledem na globální strategii Evropské unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku, kterou dne 28. června 2016 představila místopředsdkyně Komise, vysoká představitelka Unie Federica Mogheriniová, a na její návrhy přednesené na neformálním zasedání ministrů zahraničních věcí v Bratislavě dne 2. září 2016,
- s ohledem na závěry bratislavského summitu ze dne 16. září 2016,
- s ohledem na výsledky neformálního zasedání ministrů obrany EU v Bratislavě dne 27. září 2016,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. června 2016 o mírových operacích – spolupráce EU s OSN a Africkou unií⁽¹⁾,
- s ohledem na společné prohlášení ministrů zahraničních věcí Výmarského trojúhelníku Franka-Waltera Steinmeiera (Německo), Jeana-Marca Ayraulta (Francie) a Witolda Waszczykowskiého (Polsko) o budoucnosti Evropy vydané ve Výmaru dne 28. srpna 2016,
- s ohledem na francouzsko-německou iniciativu v oblasti obrany ze září 2016 nazvanou „Obnovení SBOP“,
- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a na stanoviska Rozpočtového výboru a Výboru pro kulturu a vzdělávání (A8-0360/2016),

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0249.

Středa, 14. prosince 2016

- A. vzhledem k tomu, že Evropská unie čelí bezprecedentním vnitřním a vnějším problémům, k nimž patří konflikty mezi státy, selhání států, terorismus, hybridní hrozby, ztráta kybernetické a energetické bezpečnosti, organizovaná trestná činnost a změna klimatu; vzhledem k tomu, že EU bude schopna účinně reagovat na nové problémy pouze tehdy, budou-li její struktury a její členské státy v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) spolupracovat a vyvíjet společné a opravdu koordinované úsilí;
- B. vzhledem k tomu, že v současné době je EU obklopena řetězem nestabilních států, neboť velkou částí Blízkého východu a severní Afriky zmítají etnicko-náboženské konflikty a zástupné války a v celém regionu se šíří teroristické skupiny, jako jsou tzv. Islámský stát (IS)/DÁIŠ a fronta Džabhat Fatah aš-Šám; vzhledem k tomu, že al-Káida využívá bezpečnostního vakua na Blízkém východě a v severní Africe k vlastnímu posílení a že její odhodlání vést celosvětový džihád je neměnné;
- C. vzhledem k tomu, že tyto konflikty, jež se postupně rozšiřují do EU, ať už v podobě terorismu, masivního přílivu uprchlíků nebo dezinformačních kampaní usilujících o rozdělení naší společnosti, mají přímé a vážné důsledky pro bezpečnost a kvalitu života občanů EU;
- D. vzhledem k tomu, že Evropa pocituje na svém území hrozbu terorismu; vzhledem k tomu, že nedávné teroristické útoky v evropských městech spáchané radikálními džihádisty napojenými na IS/DÁIŠ jsou součástí ucelené strategie této skupiny a doplňují pozemní válku v Sýrii, Iráku a Libyi, ekonomickou válku zaměřenou na odvětví cestovního ruchu v severní Africe a rovněž propagandu na internetu a kybernetické útoky; vzhledem k tomu, že tisíce občanů EU, kteří se připojili k těmto teroristickým skupinám, představují stále větší hrozbu pro naši bezpečnost jak doma, tak i jinde ve světě;
- E. vzhledem k tomu, že agresivní Rusko nadále porušuje svrchovanost a nezávislost sousedních států a otevřeně napadá evropský a celosvětový mír a bezpečnostní systém; vzhledem k tomu, že Rusko je dnes autokratičtější a agresivnější vůči svým sousedům, než kdykoli od zániku Sovětského svazu v roce 1991; vzhledem k tomu, že oficiální ruská propaganda líčí Západ jako protivníka a aktivně se snaží poškodit jednotu Evropské unie a soudržnost transatlantické aliance, ať již ve formě dezinformačních kampaní nebo poskytování finanční podpory euroskeptickým a fašistickým skupinám v Unii a kandidátských zemích;

Pokračovat v úspěšné historii EU: proměna vyvolaná činností

1. připomíná, že Evropská unie je jedním z největších úspěchů v dějinách Evropy a že transformační síla EU přinesla jejím občanům a sousedním zemím, z nichž mnohé jsou nyní členskými státy EU, mír, stabilitu a prosperitu; zdůrazňuje, že EU zůstává největší hospodářskou velmocí, nejštědřejším dárce humanitární a rozvojové pomoci a stojí v čele mnohostranné celosvětové diplomacie v otázkách, jako jsou změna klimatu, mezinárodní spravedlnost, nešíření zbraní hromadného ničení a lidská práva; vyzývá k většímu zviditelnění kroků, které EU v těchto oblastech učinila;

2. domnívá se, že současná vnitřní a vnější krize je pro EU příležitostí, pokud ji dokážeme využít ke zlepšení činnosti a spolupráce v EU; domnívá se, že nynější problémy vyžadují reformu, která by zlepšila fungování EU, zvýšila její demokratickou povahu a umožnila jí přinášet občanům to, co očekávají; připomíná, že evropští občané vnímají účinnou společnou zahraniční a bezpečnostní politiku jako prioritní oblast činnosti EU a že právě tato oblast je jednou z těch, kde evropská spolupráce může vytvořit nejvyšší přidanou hodnotu; upozorňuje tudíž na to, že členské státy musí změnit způsob myšlení, protože dosavadní posuzování zahraniční politiky a bezpečnosti pouze z národního hlediska je dnes již překonané; je přesvědčen, že žádný členský stát se ani s jedním z problémů, kterým dnes čelíme, nemůže vypořádat sám; je pevně přesvědčen, že zranitelnost EU je přímým důsledkem neúplné integrace a nedostatečné koordinace; zdůrazňuje skutečnost, že globalizace a multipolarita si nezbytně žádají, aby docházelo k procesům integrace, jako je EU; naléhavě vyzývá členské státy, aby konečně projevily dostatečnou jednotu, politickou vůli a vzájemnou důvěru, aby bylo možné využít nástrojů, které máme k dispozici, k prosazování našich zájmů a hodnot ve vzájemné koordinaci; opakuje, že EU může být silným globálním aktérem v rovnoprávném postavení s ostatními velmocemi, pouze pokud budou všechny členské státy vystupovat jednotně a postupovat společně v rámci silné zahraniční a bezpečnostní politiky EU;

Středa, 14. prosince 2016

3. vítá plán a závazky z bratislavského summitu a očekává konkrétní zapojení členských států do provádění tohoto plánu;
4. připomíná, že je nezbytné, aby mezi vnějšími politikami EU byla zajištěna soudržnost, a to i s ostatními politikami s vnějším rozměrem, a aby byly dosaženy cíle vytyčené v článku 21 Smlouvy o Evropské unii; konstatuje, že vzhledem k tomu, že jedním z hlavních cílů společné zahraniční a bezpečnostní politiky by mělo být budování odolnosti, je nutný komplexní přístup, kdy se různá odvětví odchýlí od tradičních přístupů k zahraniční a bezpečnostní politice a využijí široké spektrum diplomatických, bezpečnostních, obranných, hospodářských, obchodních, rozvojových a humanitárních nástrojů; je toho názoru, že SZBP by měla být výraznější, účinnější a založená na hodnotách; zdůrazňuje, že soudržnost politik ve prospěch rozvoje je jedinečným nástrojem k dosažení komplexního operativního přístupu EU v souladu s cíli Agendy 2030 pro trvale udržitelný rozvoj;
5. vítá přijetí nové obchodní strategie Komise „Obchod pro všechny“, v jejímž rámci Komise hodlá posílit lidská práva v obchodní politice a využít pozici EU jako obchodního bloku k podpoře lidských práv ve třetích zemích; zdůrazňuje, že to si vyžádá plnou konvergenci a doplňkovost iniciativ v oblasti obchodní a zahraniční politiky, včetně úzké spolupráce mezi různými generálními ředitelstvími, Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) a orgány členských států; poukazuje na význam skupiny komisařů pro vnější vztahy, které předsedá místopředsdkyně Komise, vysoká představitelka Unie, která by měla podněcovat k uplatňování komplexního přístupu; vyzývá místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku Unie, aby Evropskému parlamentu pravidelně podávala zprávy o práci této skupiny; vyzývá delegace EU, aby uplatňovaly společné plánování ve všech strategických oblastech vnější činnosti a zabránily tak zdvojování činnosti, šetřily finanční prostředky, zvyšovaly účinnost a odhalovaly případné mezery;
6. uznává, že změna klimatu by mohla mít vážný dopad na regionální a globální stabilitu, neboť globální oteplování ovlivňuje spory o území, potraviny, vodu a jiné zdroje, oslabuje ekonomiky, ohrožuje regionální bezpečnost a je příčinou migračních toků; dále vyzývá EU a její členské státy, aby zvážily, jak lze do vojenského plánování na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU začlenit strategie týkající se přízrůsobení se změně klimatu a jaké schopnosti, priority a reakce by byly považovány za vhodné;
7. vyzývá Komisi a členské státy, aby posílily svou schopnost čelit dezinformacím a propagandistickým kampaním zaměřeným na obyvatele EU a sousedních zemí; vyzývá orgány EU a členské státy, aby uznaly, že probíhající informační válka je nejen vnějším, ale i vnitřním problémem EU; s politováním konstatuje, že EU není schopna sdělovat a řádně prezentovat evropskému veřejnému mínění kroky, zásluhy a úspěchy společné bezpečnostní a obranné politiky; naléhavě žádá Radu, Komisi a členské státy, aby vyplnily tuto mezeru a zviditelnily vnější činnost EU a dodaly jí váhu;
8. uznává, že informační a kybernetická válka je promyšleným pokusem destabilizovat a diskreditovat politické, hospodářské a společenské struktury na státní i nestátní úrovni; v této souvislosti zdůrazňuje naléhavou potřebu začlenit kybernetickou bezpečnost a obranu do všech vnitřních i vnějších politik EU a do jejich vztahů se třetími zeměmi; vyzývá členské státy, aby vytvořily automatizovaný systém sdílení informací o kybernetických a hybridních hrozbách a útocích; vyzývá EU, aby na mezinárodních fórech hájila názor, že základní infrastruktura otevřeného globálního internetu je neutrální zónou; je rovněž přesvědčen, že EU by se měla spojit se svými partnery a zintenzivnit svou pomoc při budování kapacit v oblasti kybernetické bezpečnosti, v boji proti kyberkriminalitě a kybernetickému terorismu;
9. připomíná, že EU se zavázala rozvíjet společnou zahraniční a bezpečnostní politiku podle zásad demokracie, právního státu, univerzality a nedělitelnosti lidských práv a základních svobod a v souladu s Chartou OSN a mezinárodním právem; připomíná akční plán EU pro lidská práva a demokracii, který zdůrazňuje význam EU a její politiky lidských práv a rovnosti žen a mužů v misích a operacích pro řešení krizí; připomíná význam takzvané „doložky o lidských právech“ obsažené od počátku 90. let ve všech rámcových dohodách podepsaných se třetími zeměmi;

Středa, 14. prosince 2016

10. připomíná, že politika rozšiřování je jednou z neúspěšnějších politik EU a přispívá k zajištění stability, demokracie a prosperity na evropském kontinentu; opakuje svou důraznou podporu procesu rozšiřování, podmíněnému splněním kodaňských kritérií, včetně integrační kapacity; zdůrazňuje, že je třeba posílit spolupráci mezi zeměmi EU, kandidátskými a potenciálními kandidátskými zeměmi v otázkách, jako jsou migrace, bezpečnost, boj proti terorismu a organizované trestné činnosti a boj proti obchodování s lidmi; vyzývá kandidátské země, aby vynaložily veškeré úsilí na dosažení souladu se SZBP/SBOP EU;

11. zdůrazňuje závazek EU řídit se mezinárodním právem založeným na pravidlech a respektovat účinný multilateralismus pod záštitou OSN; uznává strategické partnerství mezi EU a OSN v oblasti udržení míru a řešení krizí fungující od roku 2003; vybízí EU a její členské státy, aby podporovaly mírové operace OSN a spolupracovaly s OSN při posilování mírových kapacit regionálních organizací, zejména Africké unie, a aby braly v úvahu africký mírový projekt; vyzývá členské státy EU, aby významně zvýšily svůj vojenský a policejní přínos k mírovým misím OSN; vítá závazek globální strategie EU vůči NATO jako základní kámen evropské kolektivní bezpečnosti a posílení OSN jako základu mezinárodního systému;

12. poukazuje na to, že nedávné krize ukázaly limity Organizace spojených národů; vyzývá EU a její členské státy, aby se vši silou zasadily o reformu Rady bezpečnosti, zejména s cílem zrušit právo veta v případech masových zvěrstev;

13. zdůrazňuje, že globální strategii EU, kterou v červnu 2016 představila místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka Unie, lze provádět účinně pouze tehdy, pokud budou členské státy jednat s plným nasazením, ztotožní se s těmito cíli a prokáží potřebnou politickou vůli a ochotu postavit se do čela vývoje; poukazuje na to, že na provádění této strategie musí členské státy přidělit odpovídající lidské a finanční prostředky, a to zejména na klíčovou oblast prevence konfliktů, bezpečnosti a obrany; zdůrazňuje praktické a finanční výhody budoucí integrace evropských obranných kapacit;

14. vítá záměr vypracovat plán provádění strategie v oblasti bezpečnosti a obrany; zdůrazňuje, že tento plán by měl být doplněn bílou knihou, která by pro evropskou obranu stanovila úroveň ambicí, úkoly, požadavky a priority v oblasti kapacit; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie, aby v úzké spolupráci s členskými státy a Komisí začala přednostně pracovat na této bílé knize, aby bylo již v roce 2017 možné předložit první výsledky;

15. oceňuje návrh na každoroční posuzování aktuálního stavu provádění strategie; je přesvědčen, že tyto úvahy by se měly stát součástí každoroční rozpravy v Parlamentu, a to na základě zprávy o plnění, kterou by vypracovala místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka Unie;

16. zastává názor, že globální strategie by se měla pravidelně přezkoumávat a měla by se předkládat analýza jejího provádění, a to synchronně s volebním cyklem a s nástupem každé nové Komise do funkce, aby bylo možné ověřit, zda její cíle a priority stále odpovídají aktuálním výzvám a hrozbám;

17. zdůrazňuje, že vnější činnost EU se musí zakládat na třech pilířích, které lze definovat jako „tři D“: diplomacie (Diplomacy), rozvoj (Development) a obrana (Defence);

Převzít odpovědnost za naši bezpečnost: prevence, obrana, potírání, reakce

18. zdůrazňuje, že EU musí posílit své kapacity v oblasti bezpečnosti a obrany, protože svého potenciálu světové velmoci může využít naplno jedině tehdy, pokud v rámci komplexního přístupu EU spojí svou jedinečnou „měkkou sílu“ s „tvrdou silou“; připomíná, že klíčovým prvkem k tomu, aby EU dokázala odpovídajícím způsobem reagovat na krize, zvyšovat odolnost partnerů a chránit Evropu, jsou společné a silnější civilní a vojenské kapacity; konstatuje, že mezinárodním vztahům opět dominuje politika vedená z pozice síly, a proto jsou schopnosti v oblasti obrany a odrazování zásadní pro uplatnění vlivu EU při diplomatických jednáních; v této souvislosti opakuje, že je nezbytné posílit a prohloubit společnou bezpečnostní a obrannou politiku, protože v období rozpočtových omezení lze vojenské kapacity EU zlepšit jedině tak, že se posílí součinnost intenzivnější spolupráci v oblasti obrany na základě potřeb všech členských států a zvýší se cílené investice; domnívá se, že pevnější evropská spolupráce v oblasti bezpečnosti a obrany by vedla ke zvýšení účinnosti, jednoty a efektivity a že EU a její členské státy by prostřednictvím této hlubší spolupráce získaly nezbytné technologické a průmyslové kapacity;

Středa, 14. prosince 2016

19. je přesvědčen, že vzhledem k již podfinancovanému rozpočtu EU, dalším snahám v oblasti operací, správním nákladům, přípravným akcím a pilotním projektům v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky musí členské státy rovněž poskytnout dodatečné finanční prostředky a usilovat o posílení synergií; vyzývá Komisi a členské státy, aby využily příležitosti, kterou nabízí současný přezkum víceletého finančního rámce (VFR), a řešily rozpočtové potřeby pro narůstající bezpečnostní výzvy; vyzývá členské státy, aby zvýšily své obranné výdaje a splnily tak cíle v oblasti kapacit stanovené ze strany NATO, které požadují minimální úroveň výdajů v oblasti obrany ve výši 2 % HDP; zdůrazňuje, že lepší koordinace a menší vzájemný přesah činností EU a členského státu by přinesl úspory a umožnil přerozdělení finančních prostředků;

20. zastává názor, že je naprosto klíčové konečně začít používat nástroje, které stanoví Lisabonská smlouva, a to zejména stálou strukturovanou spolupráci (PESCO); zastává názor, že při provádění PESCO je nepostradatelný flexibilní a inkluzivní přístup, který podporuje otevřenou a aktivní účast všech členských států; vítá společný dokument ministrů obrany Francie a Německa o „obnovení SBOP“ a italský návrh „na silnější evropskou obranu“ a plně podporuje záměr rozhodnout na listopadovém zasedání Rady pro zahraniční věci a pro obranu ve prospěch zřízení PESCO; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie, aby se postavila do čela této iniciativy, jakož i jiných nedávných návrhů k posílení SBOP, a připravila tak půdu pro další ambiciózní rozhodnutí týkající se SBOP, přijatá v listopadu 2016 na zasedání Rady pro zahraniční věci a pro obranu a v prosinci 2016 na zasedání Evropské rady a mezi něž patří:

- vytvoření trvalého civilního a vojenského velitelství se stejně významným útvarem schopnosti vojenského plánování a provádění (MPCC) a útvarem schopnosti civilního plánování a provádění (CPCC), což by přispělo ke zkvalitnění strategického a operačního plánování, k posílení civilně-vojenské spolupráce a ke zlepšení schopnosti EU pohotově reagovat na krize;
- posílení nástrojů rychlé reakce EU, a to zejména tím, že se zvýší použitelnost bojových uskupení, uvede se do praxe článek 44 a posílí se Eurocorps, který se bude více využívat při misích a operacích SBOP;
- rozšíření společného financování operací SBOP, mimo jiné na základě naléhavého a důkladného přezkumu mechanismu Athena, který by zahrnoval prohlášení týkající se bojových uskupení a který je nezbytný, aby bylo zajištěno, že mise EU mohou být financovány z kolektivních fondů, místo příspěvků jednotlivých zúčastněných členských států, čímž bude odstraněna případná překážka, která by bránila členským státům vyčlenit síly;
- zřízení formace Rady pro záležitosti obrany;

21. vyzývá k přezkumu přístupu EU k civilním misím SBOP, počínaje povahou zásahů až po jejich cíle a zapojené osoby, s cílem zajistit, aby se zajistila jejich řádná příprava, provedení a podpora; vítá pokrok dosažený v oblasti misí a operací SBOP navzdory jejich nedostatkům; žádá, aby byla zajištěna větší míra pružnosti finančních pravidel EU, která by měla podporovat její schopnost reagovat na krize, a aby byla prováděna platná ustanovení Lisabonské smlouvy; podporuje zřízení pilotního fondu pro naléhavé financování počátečních fází vojenských operací; je přesvědčen, že nový, efektivnější postup rozhodování o vojenských misích EU by zlepšil pohotovost a sílu EU při reakcích na hrozby a krize, a současně uznává, že rozhodnutí o nasazení vojáků do těchto misí se musí přijímat na úrovni členského státu;

22. trvá na tom, že veškerá rozhodnutí o směřování k evropské obranné unii, včetně rozvoje větší stálé strukturované spolupráce a vytvoření společných nástrojů obrany, musí být členskými státy EU přijímána jednomyslně;

23. s politováním konstatuje, že Komise, ESVČ, EDA a členské státy ještě plně neprovedly komplexní úkoly vyplývající ze zasedání Rady pro zahraniční věci v listopadu 2013 a ze zasedání Evropské rady z roku 2013 a 2015; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie a komisařku pro vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky, aby předložily Parlamentu hodnocení provádění předchozích rozhodnutí dříve, než budou navrženy nové úkoly; vybízí k urychlení probíhající práce na evropském obranném akčním plánu a zvýšení úsilí Komise o maximální spolupráci v oblasti obrany, a to i prostřednictvím iniciativ v politikách, které se týkají vnitřního trhu, veřejných zakázek, výzkumu, dopravy, vesmíru, kybernetiky, energetiky a průmyslu; bere na vědomí návrh francouzského prezidenta na založení fondu

Středa, 14. prosince 2016

pro evropskou bezpečnost a obranu a podporuje rozvoj nových a inovativních koncepcí financování a investic, mimo jiné formou spolupráce s Evropskou investiční bankou a partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem;

24. konstatuje, že členské státy čelí obtížím ve snaze zachovat širokou škálu plně funkčních kapacit v oblasti obrany, proto je třeba větší koordinace a promyšlenější rozhodování o tom, které kapacity si zachovají, aby se členské státy mohly specializovat jen na některé z nich; poukazuje na praktické a finanční výhody další integrace evropských kapacit v oblasti obrany a bere na vědomí na různé stávající iniciativy v tomto směru, které by měly být zahrnuty do širšího rámce, aby vytvořily inteligentní plán; podporuje návrhy na „evropský semestr pro obranu“ a vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie, aby předložila konkrétní návrhy; domnívá se, že klíčovým předpokladem toho, aby ozbrojené síly členských států byly vzájemně slučitelnější a integrovanější, je interoperabilita; vybízí členské státy, aby hledaly další cesty ke společným nákupům a údržbě sil a materiálu;

25. oceňuje úlohu Evropské obranné agentury při podporování a koordinování rozvoje kapacit a vyzývá k jejímu posílení, a to zejména navýšením jejího rozpočtu; trvá na tom, že pracovníci agentury a běžné náklady by měly být financovány z rozpočtu Unie; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie a členské státy, aby provedly přezkum organizace, postupů a dosavadní činnosti EDA;

26. připomíná, že Evropa si musí zachovat konkurenceschopnou a inovativní průmyslovou a technologickou základnu, která je schopná požadované kapacity rozvíjet a vytvářet; připomíná, že integrovaný trh v oblasti obrany a konsolidace evropského obranného průmyslu jsou naprosto nezbytné pro úspory z rozsahu a vyšší efektivitu;

27. oceňuje návrh předsedy Junckera na vytvoření evropského obranného fondu na podporu výzkumu a inovací; vítá skutečnost, že probíhá práce na přípravných opatřeních v oblasti výzkumu obrany, na něž by měl v příštím víceletém finančním rámci navazovat velký specializovaný evropský program výzkumu obrany financovaný z prostředků EU včetně dalších finančních zdrojů poskytnutých členskými státy;

28. vyzývá EU k aktivnější úloze v oblasti odzbrojování, nešíření a kontroly zbraní; vyzývá Radu, aby umožnila místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie hrát aktivnější úlohu v řešení konfliktů a budování míru;

29. připomíná, že globální strategie EU vyžaduje investice do předcházení konfliktům, ale že jak Komise, tak Rada ve skutečnosti navrhly v rozpočtu na rok 2017 rozsáhlé škrty v oblasti jediného nástroje EU na předcházení konfliktům (nástroj přispívající ke stabilitě a míru); zdůrazňuje, že je třeba vynakládat mnohem větší úsilí v oblasti předcházení konfliktům, zprostředkování míru a usmíření, neboť v bezprostředním i vzdálenějším sousedství Evropy existuje mnoho bezpečnostních problémů;

30. uznává narůstající vzájemnou provázanost vnitřní a vnější bezpečnosti a má za to, že současné výzvy v oblasti bezpečnosti si žádají důslednou kritickou analýzu našich bezpečnostních politik, a to tak, aby vznikla soudržná a jednotná politika zahrnující vnitřní i vnější rozměr, včetně takových aspektů, jako je boj proti terorismu, kybernetická bezpečnost, energetická bezpečnost, hybridní hrozby, strategická komunikace a kritické infrastruktury; naléhavě vyzývá bezpečnostní služby členských států, aby posílily koordinaci a spolupráci a zvýšily objem výměny zpráv a informací, a žádá členské státy, aby v rámci boje proti terorismu a organizované trestné činnosti plnily svou zákonnou povinnost předávat zpravodajské informace Eurojustu; naléhavě vyzývá EU, aby v rámci boje proti terorismu a organizované trestné činnosti ještě více upevnila spolupráci a sdílení zpráv tajných služeb s třetími zeměmi a respektovala přitom mezinárodní humanitární právo a mezinárodní právo v oblasti lidských práv; oceňuje zahájení činnosti Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž;

31. oceňuje společné prohlášení o spolupráci mezi NATO a EU přijaté na varšavském summitu; vyjadřuje plnou podporu prohloubené spolupráci mezi NATO a EU v oblastech kybernetické bezpečnosti, migrace, strategické komunikace a reakce na hybridní hrozby; vybízí místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie, aby v návaznosti na varšavské společné prohlášení předložila do konce roku 2016 konkrétní návrhy; je přesvědčen, že NATO má zásadní význam pro kolektivní bezpečnost Evropy, přičemž trvá na tom, že je nezbytné zachovat vlastní schopnosti reakce EU; připomíná, že silnější NATO a silnější EU se vzájemně posilují a doplňují; vítá závazek globální strategie EU vůči NATO jako základní kámen evropské kolektivní bezpečnosti; zdůrazňuje, že EU by měla co nejlépe využívat dostupné bezpečnostní a obranné

Středa, 14. prosince 2016

zdroje a měla by se vyhnout možnému zdvojení; dále se domnívá, že EU a její členské státy musí těsněji spolupracovat s NATO na zajištění toho, aby se iniciativa NATO Inteligentní obrana (Smart Defence) a iniciativy EU v oblasti sdružování a sdílení (Pooling and Sharing) vzájemně doplňovaly a posilovaly;

32. zdůrazňuje, že bezpečnost členských států EU je nedělitelná a že podle čl. 42 odst. 7 SEU musí všechny členské státy požívat stejné úrovně bezpečnosti, a proto by měly bezpečnost EU zajišťovat a podílet se na ní rovným dílem na základě proporcionality a měly by plnit přijaté závazky; dále konstatuje, že podle tohoto článku tím není dotčena zvláštní povaha bezpečnostní a obranné politiky některých členských států;

33. uznává, že je třeba hledat kreativní řešení pro spolupráci mezi EU a Spojeným královstvím v oblasti SZBP/SBOP;

34. je přesvědčen, že je naprosto zásadní posílit evropskou bezpečnostní architekturu, jež se zakládá na Helsinském závěrečném aktu z roku 1975 a jeho čtyřech „koších“ a kterou vážně narušilo Rusko svými protiprávními vojenskými zásahy na Krymu a na východě Ukrajiny;

35. zastává názor, že nastal čas vytvořit novou, realističtější strategii pro vztahy EU s Ruskem, založenou na přesvědčivých odrazujících opatřeních, ale také na dialogu o otázkách společného zájmu, jako jsou boj proti terorismu, nešíření zbraní hromadného ničení a obchod; zároveň zdůrazňuje, že je důležité vynakládat větší úsilí při spolupráci s ruskou občanskou společností a podporovat ji, aby tak byl posílen dlouhodobý základ vztahů EU–Rusko; zdůrazňuje, že sankce byly zapotřebí jako reakce na pokračující ruskou agresi na Ukrajině a ukázaly se jako účinný prostředek k jejímu zamezení; podotýká, že zrušení sankcí souvisejících se situací na Ukrajině je podmíněno plným provedením dohod z Minsku; plně podporuje zavedení restriktivních opatření ze strany EU vůči osobám a subjektům v Rusku v reakci na nezákonnou anexi Krymu a záměrnou destabilizaci Ukrajiny a trvá na tom, že by si EU měla ponechat možnost dalších postupných sankcí, zejména sankcí týkajících se technologicky vyspělých produktů v ropném průmyslu a plynárenství, v odvětví IT a ve zbrojařském průmyslu, pro případ, že by Rusko nadále porušovalo mezinárodní právo; je přesvědčen, že lepší vztahy mezi EU a Ruskem jsou ve společném zájmu obou partnerů, ovšem za předpokladu, že pro oba platí mezinárodní právo;

36. vyzývá členské státy EU a mezinárodní společenství, aby vyslaly ruské vládě jasný jednotný signál, že její kroky budou mít své náklady a důsledky; dále požaduje zastavení eskalace současné krize a trvá na tom, aby EU a její členské státy spolupracovaly s mezinárodními partnery s cílem vyvinout na ruskou vládu diplomatický, politický a ekonomický tlak, aby svou agresi ukončila; vítá v této souvislosti rozhodnutí varšavského summitu NATO; zdůrazňuje své odhodlání hájit jednotu, svrchovanost a územní celistvost Ukrajiny; zdůrazňuje, že volby konané na okupovaných územích Krymu jsou neplatné;

37. je přesvědčen, že je důležité nalézt způsoby, jak zmírnit současné napětí a vést s Ruskem konstruktivní dialog, aby bylo možné definovat opatření, která povedou ke snížení rizika nebezpečných nedorozumění a mylných odhadů; zdůrazňuje, že je důležité zvýšit vzájemnou transparentnost vojenských činností, aby se tak zabránilo leteckým a námořním incidentům s Ruskem, a stanovit společné normy pro postup v případech havárií a incidentů; považuje nespokojenost vojenské lety bez aktivních odpovídačů za vážné nebezpečí pro civilní letectví a považuje za nezbytné co nejdříve navrhnout opatření pro odhalování těchto letů a nalézt mezinárodní způsob směřující k ukončení takového bezpečnostního rizika; dále je přesvědčen, že spolupráce s Ruskem v souvislosti s nedávným iránským jaderným programem stále udržuje naději na zlepšení vzájemných vztahů v jiných oblastech, včetně spolupráce s NATO, s cílem zmírnit napětí například v Pobaltí, v Sýrii a na Ukrajině;

38. naléhavě vyzývá EU, aby zintenzivnila spolupráci se zeměmi Východního partnerství s cílem posílit jejich demokratické instituce, odolnost a nezávislost, včetně zahájení ambiciózních plnohodnotných misí SBOP, jejichž úkolem bude zvýšení bezpečnosti a stability; vyzývá EU, aby hrála aktivnější a účinnější úlohu při řešení konfliktů a budování míru; vyzývá členské státy, aby zvýšily pomoc Ukrajině, včetně adekvátních obranných systémů, s cílem zabránit eskalaci vojenského konfliktu na východní Ukrajině, aby změnily tým East StratCom EU ve stálou strukturu EU a přidělily na jeho lepší fungování odpovídající lidské i finanční zdroje; dále podporuje úsilí těchto zemí o sblížení s EU a program reform v oblastech, jako jsou právní stát, hospodářství, veřejná správa, boj proti korupci a ochrana menšin;

Středa, 14. prosince 2016

39. připomíná závazek EU vůči svým partnerům ve svém sousedství týkající se podpory sociálních a politických reforem, upevňování právního státu, ochrany lidských práv a podpory hospodářského rozvoje, neboť jde o nejlepší prostředek k posílení mezinárodního pořádku a zajištění stability v jejím sousedství; uznává, že politika EU nesmí razit přístup „všem vyhovuje to samé“ a musí tím pádem být flexibilnější a reagovat na měnící se situaci ve východním a jižním sousedství EU; konstatuje, že revidovaný evropský nástroj sousedství nesplnil své cíle, zejména co se týče zásady „více za více“; u těch zemí, které směřují zpět, pokud jde o správu věcí veřejných, demokracii a lidská práva, doporučuje zvážit politiku „méně za méně“;

40. zdůrazňuje, že strategickým zájmem EU je prohloubení vztahů se Spojenými státy a s Kanadou a že stejně důležité jsou pro ni také silnější vazby se Střední a Jižní Amerikou, a to nejen v zájmu posílení biregionálního partnerství, ale také ve snaze společně řešit zásadní globální problémy; uvědomuje si, že EU je zdaleka nejvýznamnějším hospodářským partnerem Spojených států, což platí i naopak, přičemž EU a USA jsou hlavními mezinárodními spojenci jak na dvoustranné úrovni, tak na úrovni NATO a v oblastech, jako jsou iránský jaderný program, Sýrie a Ukrajina; vybízí EU a její členské státy, aby zajistily pokračování tohoto vztahu na základě sdílených hodnot i po prezidentských volbách v USA v listopadu 2016;

Zvýšení odolnosti a investice do skutečně komplexního přístupu: rozvíjení, podpora a posilování

41. zdůrazňuje, že Evropa musí nyní věnovat pozornost hlavně zajištění míru a stability na našem světě, v našem sousedství a v Africe; uvědomuje si, že udržitelný rozvoj nemůže existovat bez bezpečnosti a je podmínkou pro bezpečnost, stabilitu, sociální spravedlnost a demokracii; zastává názor, že je nezbytné řešit základní příčiny nestability a nucené a nelegální migrace, a to především chudobu, nedostatek ekonomických příležitostí, ozbrojené konflikty, špatnou správu věcí veřejných, změnu klimatu, porušování lidských práv, nerovnost a obchodní politiky, které tyto příčiny neřeší; je přesvědčen, že bezpečnost, hospodářský a sociální rozvoj a obchod jsou součástí téže komplexní strategie a musí být v souladu se zásadou soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, jež je zakotvena v článku 208 Lisabonské smlouvy; vyzývá k přijetí evropských a mezinárodních opatření (OSN/G20) proti nezákonným převodům finančních prostředků z Afriky;

42. zdůrazňuje, že EU musí věnovat zvláštní pozornost zlepšování životních podmínek ve svém sousedství a využít přitom všech dostupných nástrojů, včetně obchodu, rozvojové pomoci, politiky v oblasti životního prostředí a diplomacie stejně jako svých kapacit pro řešení krizí; vítá v tomto ohledu nová partnerství EU v oblasti migrace a plán vnějších investic a žádá, aby byl zapojen do uplatňování těchto nástrojů; zdůrazňuje, že je třeba koncipovat nový přístup k Africe založený na hodnotách a zásadách EU, poskytnout jí lepší příležitosti k obchodování, investicím, přístupu k energiím a hospodářskému růstu a podpořit africké země při budování demokratických, transparentních a řádně fungujících institucí a při přijímání opatření ke zmírnění dopadů změny klimatu; je přesvědčen, že by EU měla přezkoumat svou rozvojovou a obchodní politiku, aby se ujistila, že jsou v souladu s našimi hodnotami a skutečně k těmto cílům přispívají; vyzývá EU, a zejména členské státy, aby bojovaly proti nezákonným převodům finančních prostředků a výrazně zvýšily své finanční prostředky pro tento region, a to i prostřednictvím svěrenského fondu pro Afriku, plánu vnějších investic a Evropského rozvojového fondu; zdůrazňuje důležitou úlohu EU při dosahování cílů Agendy 2030; je přesvědčen, že soukromý sektor by mohl hrát v rozvoji důležitou roli, pokud bude jednat podle právně závazného rámce vymezujícího povinnosti podniků v oblasti dodržování lidských, sociálních a environmentálních práv;

43. zjišťuje, že poskytování pomoci EU obětem katastrof, uprchlíkům a dalším potřebným osobám přináší smíšené výsledky;

44. zdůrazňuje také, že je třeba zintenzivnit boj proti základním příčinám, které rozdmýchávají terorismus a způsobují radikalizaci; tyto jevy bují hlavně v západní Africe, v oblasti Sahelu, v oblasti Afrického rohu a na Blízkém východě a bezprecedentním způsobem cílí na Evropu; naléhavě vyzývá EU, aby společně se Spojenými státy a dalšími mezinárodními spojenci podnikla koordinované diplomatické kroky a přesvědčila Turecko, Saúdskou Arábii a Írán, své partnery ve výše zmíněných oblastech, že je nutná společná a právně podložená strategie proti tomuto celosvětovému problému; dále podněcuje k úsilí spolupracovat při tomto boji s jinými zeměmi a koordinovat svůj postup a naléhá na státní i nestátní aktéry v regionu, aby se zdrželi podněcování jakéhokoli dalšího sektářského a etnického napětí; vyjadřuje značné znepokojení nad případy závažného porušení mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního práva

Středa, 14. prosince 2016

v oblasti lidských práv v Jemenu – jedním z nich bylo bombardování pohřbu v Saná dne 8. října 2016; požaduje okamžité nezávislé mezinárodní vyšetřování této události a dalších případů porušení mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního práva v oblasti lidských práv; vyzývá EU a její členské státy, aby pozastavily jakoukoli spolupráci v Jemenu, dokud nebudou tyto případy vyšetřeny a viníci se nebudou ze svých skutků zodpovídat; požaduje okamžité zrušení blokády Jemenu a vyzývá všechny strany konfliktu, aby obnovily dialog a usilovaly o dosažení trvalého příměří; trvá na tom, že neexistuje vojenské řešení tohoto konfliktu;

45. naléhavě proto vyzývá k vytváření tematických rámců, které budou nabízet spolupráci mezi Unií, partnerskými zeměmi jižního sousedství a klíčovými regionálními subjekty, zejména v Africe, v regionálních otázkách, jako jsou bezpečnost, rozvoj, energetika a řízení migračních toků; je přesvědčen, že odolnost našeho sousedství by byla větší, kdyby mohl být formou organizace vzájemných vztahů rámec regionální spolupráce umožňující nalézt společné odpovědi mimo jiné na výzvy migrace, terorismu a rozvoje; vyzývá proto EU, aby ve spolupráci se svými sousedy v oblasti Maghrebu oživila a dále rozvíjela Unii arabského Maghrebu;

46. připomíná, že oblast Sahelu a další oblasti, které s ní jsou zeměpisně propojeny, jsou z hlediska bezpečnosti Evropské unie prioritními oblastmi, a upozorňuje na křehkost tamní bezpečnostní situace a na možné důsledky současných nepokojů; vyzývá EU, aby pracovala na posílení spolupráce se zeměmi severní Afriky a oblasti Sahelu v boji proti rostoucím teroristickým aktivitám v sahelsko-saharské oblasti; zdůrazňuje, že tvrdé životní podmínky v některých místech by mohly nasměrovat část populace k alternativě, kterou je islámský terorismus; podněcuje k vypracování koherentní, robustní strategie pro oblast Sahelu zaměřené na zlepšení správy a odpovědnosti a legitimacy státních a regionálních institucí, posílení bezpečnosti, potírání radikalizace, obchodování s lidmi, zbraněmi a drogami a posílení hospodářské a rozvojové politiky; je přesvědčen, že posílení kapacit regionálních a subregionálních organizací zejména v Africe je pro předcházení konfliktům, řešení konfliktů a spolupráci v oblasti bezpečnosti zcela zásadní; zdůrazňuje, že EU musí na tuto bezpečnostní situaci řádně reagovat nejen ekonomicky, ale i politicky a vojensky;

47. poukazuje na to, že je důležité nalézt dlouhodobé řešení konfliktu v Sýrii v souladu s transformačním procesem stanoveným v ženevském komuniké a v rezoluci Rady bezpečnosti Organizace spojených národů (OSN) 2254 (2015); podporuje snahu OSN usnadnit jednání mezi všemi stranami syrského konfliktu o inkluzivním politickém řešení; žádá místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku, aby urychleně připravila evropskou strategii pro Sýrii; je přesvědčen, že dvoustranná jednání mezi Ruskem a Spojenými státy nebudou k dosažení trvalého řešení syrské krize stačit; vyzývá EU, aby se vymanila ze své diplomatické marginalizace a využila svého vlivu na hlavní aktéry, jako je Írán, Saúdská Arábie a Rusko, a přiměla je ke konstruktivnímu postoji a k tomu, aby přestali přispívat k dalšímu vyostřování situace; nadále naléhavě vyzývá všechny členy Rady bezpečnosti OSN, aby dostali svým povinností, pokud jde o tuto krizi; připomíná, že Rusko a jiné státy opakovaně používají právo veta v Radě bezpečnosti OSN, a domnívá se, že tím podřívají mezinárodní úsilí o mír a řešení konfliktů v Sýrii a v celém regionu; zdůrazňuje, že by se mělo uvažovat o zavedení sankcí proti všem těmto osobám a subjektům podílejícím se na zločinech proti lidskosti v Sýrii; vyjadřuje vážné znepokojení nad masivním a rozsáhlým porušováním mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního práva v oblasti lidských práv všemi stranami syrského konfliktu a zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby se z takovýchto skutků někdo zodpovídal; opakuje, že podporuje země sousedící se Sýrií, které čelí obrovským problémům spojeným s přijímáním milionů uprchlíků; opakuje, že plně podporuje nezávislost, územní celistvost a svrchovanost Iráku a Sýrie, v nichž budou plně respektována práva všech etnických a náboženských skupin;

48. je si vědom role Turecka jako důležitého partnera při řešení syrského konfliktu, v boji proti Dá'iš v Sýrii a Iráku a při migrační krizi; důrazně odsuzuje pokus o vojenský převrat, který proběhl v Turecku a jehož cílem bylo svržení demokraticky zvolené vlády; vybízí tureckou vládu, aby v souladu se svými závazky vyplývajícími z členství v Radě Evropy chránila ústavní řád, přičemž zdůrazňuje, že i po nezdařeném pokusu o převrat je důležité respektovat lidská práva, právní stát, svobodu projevu a nezávislost soudnictví a sdělovacích prostředků; zdůrazňuje, že by Turecko mělo úzce spolupracovat s Radou Evropy s cílem zajistit, aby veškeré postupy byly v souladu se zásadami právního státu; je zděšen represivní povahou a rozsahem čistek, které byly zahájeny po pokusu o převrat a které výrazným způsobem oslabily

Středa, 14. prosince 2016

základní svobody a lidská práva v Turecku; zvláště je znepokojen rostoucím počtem případů nepřiměřeného použití síly ze strany policie a špatného zacházení se zadrženými, přetrvávající beztrestností za porušování lidských práv a ubývající mírou nezávislého rozhodování soudů;

49. zdůrazňuje potřebu dosáhnout řešení konfliktu na Blízkém východě vytvořením dvou států – na základě parametrů stanovených v závěrech Rady z července 2014 –, které zaručí bezpečnost izraelského státu a životaschopnost palestinského státu v hranicích z roku 1967 a vyřeší všechny otázky týkající se trvalého statusu s cílem ukončit konflikt; vyzývá EU, aby se zhostila své odpovědnosti a stala se skutečným aktérem a zprostředkovatelem v diplomatickém procesu; vyzývá orgány EU a členské státy, aby přijaly naléhavá opatření k ochraně životaschopnosti řešení v podobě dvou států a aby vyvolaly pozitivní dynamiku směřující ke skutečným mírovým jednáním; vyzývá izraelské orgány, aby neprodleně zastavily a zásadně změnily svou politiku osídlování; zdůrazňuje, že základním předpokladem pro dosažení spravedlivého a trvalého míru je i nadále dodržování mezinárodního práva v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva všemi stranami a za všech okolností; zdůrazňuje, že je důležité zajistit koherenci politiky EU tváří v tvář situacím, kdy dojde k obsazení nebo anexi území;

50. je přesvědčen, že boj proti obchodníkům s lidmi je možný pouze ve spolupráci se zeměmi na druhé straně Středozemního moře a v Africe jako celkem založené na respektování lidských práv, a je v této souvislosti přesvědčen, že Evropská unie a její členské státy musí spolupracovat s mezinárodními partnery na řešení faktorů, které k migraci podněcují;

51. důrazně podporuje posílení povinnosti chránit (zásada R2P) jako důležité zásady při činnosti Evropské unie a jejích členských států v celém spektru konfliktů a rovněž v oblasti lidských práv a rozvoje;

Síla evropské diplomacie: znalosti, angažování se a dopad

52. zdůrazňuje obrovský potenciál EU jako diplomatické supervelmoci, jenž se zakládá na široké škále nástrojů, které máme k dispozici, a na naší zákonodárné moci, kterou máme v oblasti demokracie, svobody a lidských práv; zdůrazňuje v této souvislosti hlavní koordinační roli místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky, ESVČ a delegací EU ve třetích zemích;

53. je přesvědčen, že je třeba věnovat zvláštní pozornost předcházení konfliktům, řešení základních příčin nestability a zajištění bezpečnosti lidí; uvědomuje si, že časná preventivní opatření proti dlouhodobým rizikům násilných konfliktů jsou účinnější, méně časově náročná a méně nákladná než mírové operace; naléhavě vyzývá EU, aby prokázala politické vůdčovství při preventivní diplomacii a urovnávání konfliktů; vítá v tomto ohledu úlohu unijního systému včasného varování před konflikty, podpůrného zprostředkovatelského týmu ESVČ a Evropského institutu pro mír; vyzývá k dalšímu rozvíjení kapacit EU pro předcházení konfliktům a zprostředkování; zdůrazňuje, že účast žen v rozhovorech o řešení konfliktů má zásadní význam pro podporu práv a zapojení žen a je prvním krokem k jejich plnému začlenění do budoucích procesů transformace; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Komisi, aby zvýšily finanční a administrativní zdroje vyčleněné pro účely mediace, dialogu, usmíření a reakce na krizi; naléhavě žádá členské státy, aby striktně dodržovaly normy zavedené společným postojem EU pro vývoz zbraní a aby zastavily obchodování se zbraněmi s třetími zeměmi, které nesplňují uvedená kritéria; naléhá na Evropskou unii, aby zintenzivnila politický dialog a spolupráci v oblasti odzbrojení, nešíření zbraní a kontroly zbrojení;

54. důrazně doporučuje další jednání o znovusjednocení Kypru, aby se podařilo dosáhnout jejich rychlého a úspěšného ukončení;

55. je přesvědčen, že Evropská unie a její členské státy musí vytvořit účinnou zahraniční, bezpečnostní a obrannou politiku, která bude respektovat národní zájmy, ale bude usilovat i o spolupráci s mezinárodními partnery, OSN, nevládními organizacemi, ochránci lidských práv a ostatními v oblastech sdíleného zájmu s cílem prosazovat mír, prosperitu a stabilitu na celém světě; zdůrazňuje, že při hledání řešení globálních hrozeb a výzev je třeba úzce spolupracovat s dalšími světovými a regionálními velmocemi; vyzdvihuje především zásadní význam transatlantických vztahů, které se zakládají na společných zájmech a hodnotách; zdůrazňuje, že oživení těchto strategických partnerství usilující o jejich přeměnu v účinný nástroj zahraniční politiky by mělo být pro EU prioritou;

Středa, 14. prosince 2016

56. zastává názor, že EU by měla zkvalitnit a zintenzivnit své diplomatické úsilí v Asii, mj. ve vztazích se sdružením ASEAN, a přispívat tak k větší stabilitě a bezpečnosti v oblastech konfliktů, kde opět narůstá napětí, přičemž by měla úzce spolupracovat s partnery, které v regionu má, a to včetně Jihočínského moře a Indického oceánu, a prosazovat mezinárodní právo, a řešit tak otázky týkající se ochrany lidských práv a právního státu; upozorňuje na to, že je třeba, aby EU i nadále podporovala rozvoj mírových vztahů mezi Čínou a jejími sousedy při pobřeží Jihočínského moře, k nimž patří Vietnam, Tchaj-wan a Filipíny, prostřednictvím konstruktivních bilaterálních a inkluzivních mechanismů; je přesvědčen, že posílení a obnovy struktur mezinárodního řádu nelze dosáhnout bez zapojení Asie, a zejména Číny; zdůrazňuje, že vztah mezi EU a Čínou musí s ohledem na čínské globální ambice překračovat pouhé ekonomické vazby, musí být komplexnější a soustředit se na roli Číny v OSN, na její vliv na regionální konflikty v jejím sousedství a na její příspěvek k řešení globálních problémů;

57. vyzývá EU, aby se zcela nezříkala oblastí, které mají v současné době méně strategický význam, ale mohly by v budoucnosti opět být důležité – buď z ekonomického, nebo z lidského či vojenského hlediska –, jako jsou střední Asie, subsaharská Afrika nebo Arktida, a které přitahují zájem jiných světových mocností;

58. připomíná důležitost normativního působení Evropy a vyzývá k dalšímu posílení diplomacie EU na poli kultury a vědy, aby se evropské hodnoty a přednosti promítaly a propagovaly i za našimi hranicemi; upozorňuje také na sílu hospodářské diplomacie, mimo jiné sankcí, jako nástroje k prosazování politik EU;

59. zdůrazňuje úlohu parlamentní diplomacie při posilování politické spolupráce s partnery EU;

60. zdůrazňuje potřebu posílení role vnitrostátních parlamentů při provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky, mimo jiné prostřednictvím intenzivnější spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v otázkách zahraniční a bezpečnostní politiky EU;

61. zdůrazňuje úlohu, kterou hrají nestátní subjekty a organizace občanské společnosti jako aktéři v diplomacii a klíčoví partneři EU, a zdůrazňuje, jak důležitá je pro ně pomoc EU a její spolupráce s nimi;

62. poukazuje na to, že je třeba zrychlit konsolidaci plnohodnotné evropské diplomatické služby a především posílit její tematické odborné znalosti a podporu a plánování strategických politik a také oblast zpravodajských služeb; domnívá se, že je také důležité, aby zastoupení ESVČ v krizových oblastech mělo možnost zajišťovat konzulární úkoly a pomáhat tak občanům EU; trvá na tom, že v ESVČ je nutné zajistit přiměřenou rovnováhu mezi diplomaty, které vysílají členské státy, a úředníky EU, a to i v řídicích pozicích;

63. upozorňuje na to, že finanční prostředky přidělené na vnější činnost EU nejsou přiměřené problémům, kterým čelíme; vyzývá proto k tomu, aby při nadcházejícím přezkumu víceletého finančního rámce v polovině období došlo k výraznému navýšení zdrojů dostupných v okruhu IV víceletého finančního rámce;

64. vyzývá k větší míře odpovědnosti a transparentnosti, a to zejména při vyjednávání mezinárodních dohod;

65. hluboce lituje omezeného rozpočtu na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku EU ve výši přibližně 320 milionů EUR (0,2 % rozpočtu EU) a žádá lepší řízení finančních toků při čerpání těchto rozpočtových prostředků; zdůrazňuje, že příděly rozpočtových prostředků schválené pro rok 2016 zůstávají na stejné úrovni jako v roce 2015 a že rozpětí dostupné na konci března 2016 činilo poté, co bylo schváleno dalších 5 milionů EUR na bezpečnostní opatření mise EUCAP Sahel Mali a 10 milionů EUR na misi EUBAM Libye, 170 milionů EUR; vyjadřuje své znepokojení nad nedostatkem disponibilních zdrojů na závazky, které mají být přijaty v průběhu roku 2016, přičemž pouze na pokračování misí, které v roce 2016 končí, bude podle odhadů zapotřebí dalších 169 milionů EUR;

66. vyzdvihuje významnou úlohu, kterou může plnit kultura ve vnější politice EU při podpoře dialogu a vzájemného porozumění a učení; zdůrazňuje, že cílené kulturní a vzdělávací politiky mohou podpořit klíčové cíle zahraniční a bezpečnostní politiky EU a přispět k posilování demokracie, právního státu a ochrany lidských práv; znovu upozorňuje na úlohu mezikulturního a mezináboženského dialogu v boji proti extremismu, radikalizaci a marginalizaci; vyzývá Komisi a ESVČ, aby měla u všech nástrojů EU v oblasti vnějších vztahů a v rozvojové agendě EU na zřeteli kulturní diplomacii a mezikulturní dialog; vyzývá ESVČ a delegace EU po celém světě, aby na každém zastoupení EU ve třetí partnerské zemi jmenovaly kulturní ataše; dále vyzdvihuje ústřední roli vzdělávání při upevňování občanství a mezikulturních dovedností

Středa, 14. prosince 2016

i při vytváření příznivějších hospodářských vyhlídek a zlepšování zdraví; povzbuzuje Komisi v jejím současném úsilí o posílení úlohy spolupráce na poli vědy a výzkumu jako nástroje měkké síly v evropských vnějších vztazích; upozorňuje na to, jak vědecké výměny mohou přispívat k vytváření koalic a k řešení sporů, zejména ve vztazích se zeměmi sousedícími s EU;

o

o o

67. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě a Komisi.
